

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója
IV. évfolyam 2-3. szám

1997. március - június

Kedves Olvasóink!

Az Ünnepi Harangszó 20. számában két hosszabb terjedelmű írást kínálunk áttanulmányozásra:

Dr. Szabó Gyula plébános úr **dogmatikai fejtegetését Jézus Krisztus istenségéről** és egy összeállítást az **egyházmegyei zsinat 17 munkabizottságának eddigi előkészítő tevékenységéről**.

Ezen kívül olvashatnak még a **"Kék Kereszt"** közösségről, az utolsó oldal pedig továbbra is a **híreké, információké**.

Bizonyára feltűnt Kedves Olvasóinknak, hogy az utóbbi időben az Ünnepi Harangszó elég akadozva jelent meg. Ennek főleg munkaszervezési okai voltak (vannak). **Elnézést kérünk azoktól, akiknek esetleg csalódást okoztunk!** Ugyanakkor **segítséget is szeretnénk kérni: ha valaki tevékenyen szeretne bekapcsolódni az újság szerkesztésébe, szíveskedjék jelentkezni ezzel a felajánlásával a plébánián!** Előre is köszönjük az együttműködést!

A Szerkesztőség

Jézus Krisztus istensége

A keresztény vallás alapítója a Názáreti Jézus, aki mintegy 2 ezer évvel ezelőtt született a három nagy kontinens: Európa, Afrika és Ázsia találkozásai pontjában, Palesztinában. Születéstől számítjuk a modern kor századait. 2000-ben ünnepeljük születésének hagyományos értelemben vett évfordulóját. Már most ennek az évfordulónak méltó megünneplésére készülünk. 1997. a Fiú éve. Jézus Krisztus történetiségének kérdése vitán felül áll, azaz az már nem kérdés: élt-e Jézus? Jézus Krisztus létezése, élete és működése: történelem. Jézus Krisztus azonban nemcsak ember, egy valaki a történelemben. Jelentősége több, mint történelem, Jézus az üdvösség, az Isten országa. Maga Jézus így tette föl a kérdést a tanítványoknak: Hát ti kinek tartatok engem? (Mt 16,16) Péter apostol adta meg az egyetlen és érvényes választ: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Ebben a válaszban van a kereszténység alapja és létjogosultsága. Krisztust az Isten küldte, ő az Isten Fia. Jézus nemcsak ember, hanem Isten is. Valóságos ember, de valóságos Isten is. Ezen áll a kereszténység létjogosultsága. Mert, ha Jézus csak ember volt, akkor tanítása csak emberi tanítás, lehet szép is, jó is, még igaz is, de csak annyit ér, mint az emberi értelem terméke, alá van vetve az idők és korok változásainak, előbb vagy utóbb elavul, nincs kötelező ereje, nem ad bűnbocsánatot, és nem tud adni örök életet.

Ha viszont Jézus valóban Isten, akkor tanítása isteni, örök, megváltozhatatlan tanítás, nem avul el soha, törvényei örök és

megfellebbezhetetlen érvényűek, üdvösség, vagy kárhozát függ tőlük. Szentségeiben valóban az Isten üdvözítő kegyelme árad: megdicsőítik az Istent, megszentelnek minket, és örök életet adnak nekünk. Nem mondhatjuk, hogy minket nem érdekel az Isten, a Krisztus. Vele szembeni döntésünk: állásfoglalás az emberi egzisztencia sorsdöntő kérdéseire. Nem tudunk helyette jobbat, modernebbet, üdvösségesebbet kitalálni. Vele szemben az engedelmisség a helyes emberi magatartás. Akkor Krisztust nem lehet kiiktatni az ember életéből. Ezt jelenti számukra az a tény, hogy Krisztus valóságos Isten.

Az egyház az igehirdetésben kezdettől fogva azzal az igénnyel lépett fel a világban: Krisztus nemcsak ember, hanem Isten is. A hittudomány pedig a tudomány módszereivel, valláskritikai igazolással szolgál az igehirdetés alátámasztására. Az egyház Krisztus istenségének igazolásában, bizonyításában a következő módszert használta:

Mit mondott Krisztus saját magáról?

Mivel igazolta az önmagáról adott tanítást?

Mit tapasztalt meg ebből a világ?

I. Krisztus két dolgot állított magáról2./ Jézus az Isten Fia1./ Krisztust az Isten küldte

Nikodémusnak így magyarázta Jézus: Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte, hogy mindaz, aki hisz benne el ne vesszen, hanem örökké éljen. Isten nem azért küldte a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ (Jn 3,16-17).

A zsinat nagyon világosan és egyértelműen, természetesen a szentírás alapján, az egyházi hagyománynak megfelelően a hellénista világ, a görög filozófia alapján kifejtette Krisztus istenségének igazságát. Sajnos az arianizmus már olyan erős volt, hogy a zsinat elítélése nem rendítette meg, tovább tevékenykedett és élt a világban mintegy 400 éven át. Amikor az Eucharisztiairól beszél, ezeket mondja Jézus: nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akarata cselekedjem, nem annak akarata, aki küldött engem. Annak, aki küldött engem az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit el ne veszítsek, hanem föltámasszam az utolsó napon. (Jn 6,38-39).

Tanítványainak ezzel adja meg a küldetéshez a tekintélyt: amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. (Jn 20,21). Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket megvet engem vet meg, aki pedig engem megvet, azt veti meg, aki engem küldött. (Lk 10,16). Jézusnak tehát nincs semmiféle kételye afelől, hogy neki küldetése van erre a világra és azzal is teljesen tisztában van, hogy küldetése az Atyától ered.

Jézus annak is tudatában van, hogy nemcsak az Isten küldöttje, hanem az Isten Fia. Jézus az Istent Atyjának nevezi, magát pedig az egyszülött Fiúnak nevezi. Természetesen annak is tudatában van és tudomására hozza a tanítványoknak, hogy Isten neki másképpen Atyja, mint a tanítványoknak. Föltámadása után ezt mondja Jézus Mária Magdolnának: Menj most testvéreimhez, és vidd hírül nekik: Elmegyek az én Atyámhoz s a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez. (Jn 20,17). Mi csak Isten fogadott fiai vagyunk a kegyelem által, Jézus ellenben az egyetlen és egyszülött, örök fiú.

Jézus az ő istenfiúságát fokozatosan nyilatkoztatta ki. Ő nagyobb, mint Jónás. (Mt 12,41). Bölcsebb, mint Salamon király. (Mt 12,42). Régebben van, mint Ábrahám (Jn 8,58). Saját személye iránt feltétlen bizalmat és szeretet kíván. Aki atyját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. Aki fiát, vagy leányát jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. Aki föl nem veszi keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám. Aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, de aki érettem elveszíti életét, megtalálja azt. (Mt 10,37-39). Jézus belelát az emberek szívébe, tudja, mi lakik az emberben (Jn 2,25). Jézus megbocsátja a bűnüket (Mt 9,2; Lk 7,48). Föltámasztja a halottakat: a naimi ifjút (Lk 7,11-17), Jairus leányát (Lk 8,40-56) és Lázárt. (Jn 11,17-44). Jézus megítél mindenkit (Mt 25,31-46).

Ezek a kijelentések mind arról tesznek tanúságot: Jézus igenis tudatában van isteni hatalmának és tekintélyének. Ezekből és a többi megnyilatkozásaiból meg is értették, hogy Istent Atyjának nevezte, és ezzel egyenlővé tette magát az Istennel. (Jn 5,18) Tanítványait arra is megtanította, hogy Jézus az Atyában van, az Atya pedig Jézusban. Aki őt látja, látja az Atyát is. (Jn 14,8-11) Végül Jézus kijelenti: Én és az Atya egy vagyunk. (Jn 10,30)

Jézus ünnepélyesen a főtanács előtt vallotta meg istenfiúságát (Mt 26,63-66; Mk 14,61-64; Lk 22,69-71) Kaifás felszólítja Jézust: Megesketlek téged az élő Istenre, mondd meg nekünk, Te vagy-e a Messiás, az élő Isten Fia? Jézus ebben az ünnepélyes pillanatban így vallotta meg Istenfiúságát: Én vagyok. És hogy semmi kétség ne legyen afelől, hogy Jézus valóban az Isten Fia, így folytatta: Látni fogjátok egykor, hogy az emberfia ott ül a Mindenható jobbán, és eljön az ég felhőin.

II. Mivel igazolta Jézus az önmagáról szóló tanúvallomás igazságát?

Jézus csodáival igazolta önvallomását. Jézus csodáinak célja: hogy kinyilvánítsa istenségét. Jézus istenségének bizonyítását szépen megfigyelhetjük a béna meggyógyításakor. (Mt 9,1-8) Amikor a hordágyon leeresztett embernek megbocsátja bűneit, zúgolódnak ellene, és azt mondják: ez káromkodik. Márk (2,1-12) meg is magyarázza ennek okát. Azért tartják ezt a bűnbocsánatot káromkodásnak, mert a bűnöket egyedül csak az Isten tudja megbocsátani. Ekkor Jézus így folytatta: Tudjátok meg tehát, hogy az Emberfiának van hatalma a bűnök megbocsátására.

Odafordult a bénához, és azt mondta neki: Kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza. Az fölkel, és hazament. Ebből az ott jelenlévők megértették, vagy legalábbis megérthették, hogy Jézus valóban meg tudja bocsátani a bűnöket. Mivel a bűnt csak az Isten tudja megbocsátani, ezért ez a csodálatos gyógyítás bizonyítja Jézus istenségét, isteni erejét.

Jézus hivatkozik maga is csodáinak istenségét bizonyító hatására. Jn 5,36-37-ben mondja Jézus: Olyan tanúságom van, amely felülmúlja Jánosét: tetteim, amelyek végbevételét rám bízta az Atya. Maguk a tettek, amelyeket végbeviszek, tanúskodnak rólam.

Jn 14,8-11: Fülöp arra kéri Jézust, mutassa meg neki az Atyát. Jézus azt mondja Fülöpnek: Aki engem lát, látja az Atyát is. Higgyétek, hogy én az Atyában vagyok és az Atya énbennem. Jézus nagyon jól látja, hogy az apostolok számára ez nem könnyű dolog, ezért mondja nekik: Ha másképp nem, legalább a tetteimért higgyetek. Jézus egy külső, látható cselekedettel bizonyítja a belső láthatatlant. A csoda tehát igenis bizonyít.

Ehhez hasonló dolog történt Lázár föltámasztása előtt is. (Jn 11,38-44) Jézus így rendelkezik: Hengerítsétek el a követ. Miután elhengerítették, Jézus így imádkozott: Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Tudom, hogy mindig meghallgatsz. Csak a köröttem álló nép miatt mondtam, hogy higgyék, Te küldtél engem. E szavak után hangosan felkiáltott: Lázár jöjj ki. Lázár pedig előjött a sírból. Jézus bejelenti, hogy Lázárt fel fogja támasztani. Ennek a föltámasztásnak a célja, hogy meglássák az Isten dicsőségét és higgyenek Jézusban.

Végérvényesen és megfellebbezhetetlenül bizonyítja Jézus istenségét az ő feltámadása. Az apostoli igehirdetésnek ez a magva és bizonyító ereje: Ap. Csel. 2,32: Ezt a Jézust támasztotta fel az Isten, ennek mi mind tanúi vagyunk, hirdeti Péter apostol. Tudja meg tehát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy az Isten azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek, Úrrá és messiássá tette. (Ap. Csel. 2,36)

Szent Pál apostol a római levélben így fejezi ki a föltámadásnak bizonyító erejét : (1,3-4) Isten Fia, Jézus Krisztus, a mi Urunk, aki test szerint Dávid nemzetségéből született, a szentség lelke szerint azonban a halálból való föltámadásával az Isten hatalmas fiának bizonyult. Világosan látjuk, Szt Pál különbséget tesz Jézus emberi és isteni természete között. Jézus Krisztus, mint ember Dávid nemzetségéből származik, emberként élt a földön. A föltámadás által Isten fiának bizonyult. Isten fia volt a föltámadás előtt is. Az apostolok ugyan valamit megéreztek Jézus istenségéből, de a többiek számára rejtve volt Istensége. Most a föltámadás által viszont nyilvánvalóvá lett.

A feltámadás minden kétséget kizáró bizonyító erejének tudatában írja Szent Pál apostol a korintusiaknak : Ha Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem. Ha Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, mert még mindig bűneitekben vagytok. (Kor 15,12-17) Krisztus föltámadása igenis igazolja, hogy a kereszténység igaz, örök érvényű, bűnbocsánatot tud adni és örök életet. És hogy érdemes kereszténynek lenni!

III. Mit figyelt meg a pogányság a keresztények Krisztus istenségébe vetett hitéről?

Ebből a szempontból az ifjabb Pliniusz levele nyújt tájékoztatást. Pliniusz Kr. u. 111-113-ig volt Pontusz és Bithinia kormányzója. Levelet írt Traján császárnak, mitévő legyen a keresztényekkel szemben. Ugyanis Traján császár idején a tiltott társulatok ellen hozott régibb törvényeket kezdték alkalmazni a keresztényekre. A kereszténység mindenhova elterjedt, városokba, falvakba, a pogány templomok üresen állnak, nem mutatnak be áldozatokat. Pliniusz megállapította a keresztényekről, hogy meghatározott napon, napfölkelte előtt össze szoktak jönni, és Krisztusnak, mint Istennek egymás közt éneket zengedeznek, esküvel kötelezik magukat nem valami gonoszságra, hanem arra, hogy lopás, rablás, házasságtörés elkövetésétől tartózkodnak... majd újra összejönnek, és egy közös, ártatlan lakomán részt vesznek.

Bithinia és Pontusz Kisázsia, azaz a jelenlegi Törökország északi részén lévő tartományok voltak. Krisztus után 112-ben ezt látta a római helytartó, Pliniusz, illetve a nyomozás folytán erre az eredményre jutott: a keresztények ott vannak mindenütt. A keresztények belső rendjéről pedig a következőket tudta meg: bizonyos napon, ez minden valószínűség szerint a vasárnap volt, — napfelkelte előtt összejöttek, és Krisztusnak, mint Istennek éneket zengtek. Tehát Krisztust Istenüknek vallották, és Istenükként tisztelték, azaz imádták.

Hogy imádták, azaz legfőbb Uruknek tisztelték és ismerték el, kitűnik abból a tényből, hogy amikor felszólították őket a bálványimádására és Krisztus meggyalázására, inkább meghaltak, de nem tagadták meg Krisztust. Azt mondja Plinius: ilyen dolgokra állítólag nem bírhatók rá a keresztények semmiféle kényszerrel sem. Megemlítjük a keresztények esküjét, ami nem volt más, mint a keresztségi fogadalom: ellene mondtak a bűnnek és a gonosz lélek kísértéseinek: nem lopnak, nem rabolnak, házasságot nem törnek, stb. Jellemző volt Traján császár válasza: Ha ragaszkodnak Krisztushoz, ki kell őket végezni. Itt kezdte a Római Birodalom az önpusztítást: legjobb embereit kivégeztette.

Bármennyire is furcsának tűnik a Római Birodalom rendelkezése, a kereszténység nem gyengült meg. Tertullán, afrikai ügyvéd, (+ 220 körül) a keresztények védője így magyarázza a dolgot: A vértanúk vére a keresztények vetése.

Az ókeresztény igehirdetők és hittanítók kezdettől fogva érezték milyen nehéz Krisztus istenségének hittitkát elfogadtatni. A zsidók egyből elutasították Krisztus istenfiúságát, Isten elleni káromlásnak vették. A pogányok pedig mosolyogtak rajta. Egy Áriusz nevű alexandriai pap (256-336) észrevette, hogy a pogányok sokkal könnyebben elfogadják Jézust, ha nem úgy hirdetik nekik, mind az Isten fiát, hanem mint teremtményt. Ezért Áriusz úgy magyarázta Jézus titkát, hogy egyszerűen teremtménynek mondta. Olyan teremtmény, mint az ember, csak sokkal tökéletesebb, majdnem olyan tökéletes, mint maga az Isten, de mégsem

volt Isten, hanem csak Isten teremtménye. Isten első és legtökéletesebb teremtménye. Hasonló az Istenhez. A keresztények úgy tanították: Jézus Krisztus egylényegű az Atyával. A két fogalom közt, hasonló és egylényegű, görögül az egylényegű homoúziosz, a hasonló pedig homoiúziosz csak egy "i" betű a különbség, de jelentésében óriási a különbség: Isten - nem Isten. Magyarban ehhez hasonló: ha valakiről azt mondjuk, hogy igaz ember, vagy ha azt mondjuk, hogy gazember. Áriusz tanítása az úgynevezett ariánizmus: Krisztus nem Isten, csak teremtmény. Az ariánizmus gyorsan elterjedt. Áriusz ügyesen propagálta tanítását, jobban megfelelt az emberi logikának, a császártól is támogatást kapott. Rövidesen azt vette észre a világ, hogy ariánus lett. 400 évig tartotta magát az ariánizmus, aztán eltűnt. Valójában azonban most is jelen van a világunkban. Az egyházjellegű közösségekben, szektákban található ariánus elemek és vonások. (Például a Jehova tanúi, akik nem ismerik el Jézus istenségét).

Az arianizmus nagyobb veszélyt jelentett az egyház számára, mint az üldözések. Az üldözések — amint említettük — erősítették és terjesztették a hitet, az arianizmus pedig bomlasztotta és gyengítette. Megosztotta a hitet. Nagy Konstantin császár 325-ben összehívta a püspököket Niceában, hogy döntsék el a kérdést, szűnjék meg a szakadás. A császár nagyvonalú volt a püspökökkel szemben. Rendelkezésükre bocsátotta a postakocsikat. A püspökök ingyen utazhattak a zsinatra. A nagy ünnepélyességgel befejezett zsinat elítélte az ariánizmust. Utat mutatott a keresztény módon gondolkodó hittudomány számára.

A zsinat nagyon világosan és egyértelműen, természetesen a szentírás alapján, az egyházi hagyománynak megfelelően a hellénista világ, a görög filozófia alapján kifejtette Krisztus istenségének igazságát. Sajnos az arianizmus már olyan erős volt, hogy a zsinat elítélése nem rendítette meg, tovább tevékenykedett és élt a világban mintegy 400 éven át.

A niceai zsinat tanítását újra megerősítette és hitvallásába foglalta az I. konstantinápolyi zsinat (381). Ez a hitvallás lett az úgynevezett **niceai - konstantinápolyi hitvallás**. Ezt imádkozzuk a szentmisében. Idézzük a Jézus istenségére vonatkozó tanítást:

***Hiszek az egy Úrban,
Jézus Krisztusban,
Isten egyszülött
Fiában, aki az Atyától
született az idők
kezdeté előtt. Isten az
Istentől, Világosság a
Világosságtól, való-
ságos Isten a
valóságos Istentől.
Született, de nem
teremtés, az
Atyával egylényegű,
és minden általa lett.***

***Értünk, emberekért, a
mi üdvösségünkért
leszállott a
mennyből.***

***Megtestesült a
Szentlélek erejéből
Szűz Máriától, és
emberré lett. Ponciás
Pilátus alatt értünk
keresztre feszítették,
kínhalált szenvedett
és eltemették.***

***Harmadnapra
föltámadott az írások
szerint, fölment a
menybe, ott ül az
Atyának jobbán, de
újra eljön
dicsőségben ítélni
élőket és holtakat. És
országának nem lesz
vége.***

Minden vasárnap és nagyobb ünnepeken még tudatosabban imádkozzuk a szentmisében, hogy a Fiú évében jobban megértsük és értékeljük a Krisztus istenségébe vetett hitünket, és így a Krisztusba vetett hit által örök életünk legyen!

Zalaegerszeg, 1997. május 8.

Dr. Szabó Gyula
plébános

*A szombathelyi egyházmegyei zsinat**/Beszámoló az előkészítő munkáról/*

A szombathelyi egyházmegyében 1927-ben volt utoljára zsinat. Dr. Konkoly István megyés püspök 1996. november 16-án bejelentette az egyházmegyei zsinat megtartását. A papi szenátus gyűlésén kiválasztották a zsinat 17 témáját, ezeknek témafelelőseit, és felkérték 75 személyt — papot, szerzetest és világi hívőt —, hogy dolgozzák ki az úgynevezett munkadokumentumokat.

A zsinat 17 témája:**I. téma: Isten ígéinek hirdetése**

Minden kereszténynek küldetése van az Isten ígéjének hirdetésére: ott, ahol él, ott, ahol dolgozik. Különösképpen a szentbeszédről van itt szó és a lelkipásztori munkatársak értékes tevékenységéről, akik vasárnaponként ott is hirdetik az Isten ígét, ahová a pap már elmenni nem tud. Dr. Szabó Gyula plébános és Tompa Mihály lelkipásztori munkatárs tevékenykednek ebben a csoportban.

II. téma: Hitoktatás és hitoktatóképzés

A hit továbbadásának rendes útja a hitoktatás, a rendszeres hittantanítás. A II. vatikáni zsinat szerint a szülők az első és senki mással nem pótolható hitoktatói gyermeküknek. Viselkedésükkel, szavukkal és példájukkal vonzóvá teszik gyermekeik számára az Istent, Jézus Krisztust és az Ő tanítását. Ezért kérjük a szülőket, tegyenek meg mindent, hogy gyermekeik rendszeres hitoktatásban részesülhessenek. A hitoktatás gondokkal és problémákkal terhes ügyének továbbfejlesztésével, megoldásával foglalkozó csoportban

Stróber László plébános és Fekete Ágnes hitoktató dolgozik.

III. téma: Katolikus iskolák, nevelési intézmények, felnőtt képzés

Tudatában kell lennünk annak, hogy az evangelizációt az alapokról kell kezdeni. Ezért nagyon fontosnak tartjuk a katolikus iskolákat, sőt ezt megelőzően a katolikus óvodát. A fogékony gyermekkorban kell elkezdni a keresztény nevelést, amikor a legfogékonyabb az ember az isteni igazságok befogadására. Ebben a csoportban Mohos István, a Mindszenty József Általános Iskola igazgatója képviseli Zalaegerszeget.

IV. téma: Az ifjúság

Az egyház szeretne megszólítani minden fiatalot és elvezetni őket Krisztus követésére, mert ez az alapja minden élethivatásnak. Milyen eszmék hevítik a fiatalokat? Hogyan lehet őket megszólítani, hogy figyeljenek az evangéliumra, hogy egész szívvel-lélekkel elkötelezzék magukat Istennek, Jézus Krisztusnak az egyház szolgálatában, hogy tevékeny munkatársai legyenek Istennek ebben a világban megvalósuló országában.

V. téma: A keresztény család

Az emberi életnek legfontosabb intézménye a család. Amilyen a család, olyan a társadalom, hiszen a társadalmat alkotó és irányító emberek a családból jönnek. A család olyan legyen, mint az egyház kicsiben: isteni alapokon álló és Istennek szentelt. A család tagjai dicsőítsék meg az Istent, egymást pedig szenteljék meg. Elvált szülők, szétszakított család, csonka család, apa, anya nélkül nevelkedett gyermekek fájdalmas gondjai az egyháznak.

VI. téma: Szentségek és szentelmények

Jézus Krisztus, mint az emberiség örök főpapja a kereszttáldozattal egyszer s mindenkorra megváltott minden embert! A megváltás kegyelmeit azonban szét kell osztani minden idők és minden korok emberei számára. Ezt a feladatot végzi az egyház a szentség-kiszolgáltatásban. A szentségek gyümölcsöző felvételére való felkészülés módját szeretné a zsinati bizottság kialakítani a keresztyének körében.

VII. téma: A pap élete és lelkiisége

A mai idők, a megváltozott körülmények új igényeket támasztanak a pappal szemben is. A zsinati bizottság azt keresi, mi az, amiben a leghatározottabban megnyilvánul a pap feladata a világban.

VIII. téma: Papképzés, hivatásgondozás

A mai egyház egyik legnagyobb gondja a paphiány. Kevesen jelentkeznek a papi hivatásra. A papság ajándék és titok. Eredete az Istentől van, de tenni is kell érte, mégpedig minden hívőnek. Ebben a csoportban Kirner Zoltán káplán és Németh Lajos dolgoznak.

IX. téma: A megszentelt élet intézményei egyházmegyénkben

A szerzetesek az Isten- és felebaráti szeretet elkötelezettjei. Az egyház életének erejét és elevenségét jelentik. A szerzetesség hiánya problémát jelent az egyháznak. Segíteni kell a szerzetesi hivatások számának növekedését. Városunkat Kertész Ilona Tarzicia nővér, a Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend rendfőnök-helyettese képviseli.

X. téma: Az egyházmegye szervezete

A csoport feladata megvizsgálni, hogy a paphiány következtében milyen új szervezeti formákat lehet kiépíteni a jelenleg fennálló plébániai intézmény mellett vagy helyett.

XI. téma: A plébánia és a hívő közösség élete

Hogyan működik az egyházközség? Hogy néz ki egy jól működő egyházközség? Mi kell ahhoz, hogy mindenki sajátjának érezze az egyházat és jól érezze magát a plébánia közösségében? Az egyházközségi képviselő-testület összehangolja a különböző munka-csoportokat Ezek módját, szabályait próbálja összegyűjteni a zsinati bizottság.

XII. téma: Az egyházi vagyon és annak kezelése

Az egyház fenntartása pénzt igényel. Intézményeinek működtetéséhez és az egyházi személyek megélhetéséhez is pénz kell. Pénzt termelő javadalmak nincsenek az egyháznak. Honnan és hogyan tud az egyház pénzt szerezni? Erről a kényes és fontos témáról tárgyal a zsinati bizottság. Zalaegerszeget Albrecht Lórántné képviseli.

XIII. téma: Világi hívek az egyházban

Talán itt legérezhetőbb az idők követelte változás. Az egyház nemcsak a pápa, a püspök és a papok, hanem a hívők közössége is. Nemcsak a paphiány miatt, hanem az egyház természetéből adódóan minden keresztyén hívőnek feladata van az egyházban. Az egyház a hívők közreműködése nélkül nem tudja betölteni hivatását. A zsinati előkészítő bizottság azt vizsgálja, hogyan kell a hívőknek bekapcsolódniuk az egyház tevékenységébe. A keresztség és a bérmálás által minden keresztyén részesedik Krisztus küldetésében. Ezt a részesedést nevezzük általános papságnak, megkülönböztetve a szolgálati papságtól. Ezeknek az újszerű feladatoknak a megvalósulását vizsgáló és tanulmányozó előkészítő zsinati bizottságban Dr. Bodorkós Imre, Dr. Hóbor Erzsébet és Paksa Tibor képviseli az egerszegieket.

XIV. téma: Sajátos lelkipásztori csoportok lelkipásztori ellátása

Helyzetüknél fogva sajátos csoport a cigányság. Különösen gondot okoz lelkipásztori ellátásuk. Egyházi szempontból a cigányság helyzete holtponton van. Hogyan lehetne kimozdítani? Sajátos csoport a drog-fogyasztók csoportja is. Ők is lelki segítségre szorulnak! Hogyan tud az egyház ebben segíteni? Ide tartozik még a bebörtönzöttek csoportjának lelkipásztori ellátása. Sághegyi Gellért sójtöri plébános, a zalaegerszegi börtön lelkipásztora tevékenykedik ebben a szekcióban.

XV. téma: Egyházmegyei Karitás

Az egyházmegye küldetésének igen fontos területe a bajbajutottak megsegítése. Nem mehetünk el a bajba jutottak mellett: SEGÍTENÜNK KELL! Az egyházmegyei Karitás ezt a feladatot vállalja fel. Ismerős már híveink előtt az egyházközség Karitás csoportjának működése. Az előkészítő bizottság vizsgálja a segítség módját. Ebben a csoportban Újvári Lászlóné képviseli Zalaegerszeget.

XVI. téma: Az ökumenizmus

Az egyházmegyei zsinat ökumenikus bizottsága azon fáradozik, hogy az egységért való imádságot ébren tartsa a hívekben, továbbá, hogy buzdítsa őket az egységért való imádságra és a tevékeny részvételre.

XVII. téma: Jelenlétünk a társadalomban

Jézus azt mondta a tanítványoknak: "Ti vagytok a föld sója és a világ világossága." A keresztény ember jó ízt és világosságot jelent a világ számára, azaz arra törekszünk, hogy szebbé, jobbá tegyük minden ember életét, továbbá, hogy célt és értelmet adjunk az embernek. Érezzük, hogy ez az emberi erőt

meghaladó feladat. Csak akkor tudjuk megvalósítani, ha eleven és élő kapcsolatban maradunk Jézus Krisztussal. Tőle kapjuk az erőt és a vigasztalást. Csak úgy törekedhetünk az örök életre, ha evilági kötelességeinket is a legjobb szándékunk és legjobb tudásunk szerint végezzük. Zalaegerszeget dr. Kovács Lajos Bánk atya képviseli.

Javaslatok, tervezetek, határozatok

A csoportok által elkészített munkadoku-mentumok felkerülnek a koordinációs központ-ba, azokat innen megküldik a plébániákra további tanulmányozás végett. Ez a munkadokumentum volt a májusi konferenciák témája. A plébánián ezek a dokumentumok mindenki számára hozzáférhetők. Mindenki betekintést nyerhet. Az esperesi konferenciák hozzá-szólásai, javaslatai, valamint a hívek meglátásai, hozzászólásai újra visszakerülnek a központi koordinációs bizottságba, ahol ezeket a javaslatokat is bedolgozzák a munkadokumen-tumba. November elején lesz az egyházmegyei zsinat, ahol az anyagot megvitatják, és átadják az egyházmegye Főpásztorának. A püspök alá-írásával érvényesíti a zsinati tanítást, és az a kijelölt határidőtől kezdve érvénybe lép. Reméljük, hogy a Szentlélek ösztönzésére jött létre, ezért a Szentlélek irányításával és segítségével hatékony elve lesz az egyházmegye üdvösséget szolgáló tevékenységének. A zsinat valóban az Isten ajándéka az egyházmegye számára. Öröm volt látni, ahogy a zsinati bizottságok megkezdték munkájukat, készültek és tanulmányozták az egyházi dokumentumokat. Mindezeket úgy értékeljük, mint a kibontakozás és a siker reményét.

Ahol a szem könnyezett, a szív pedig dalolt

/A Gyermekeinkért 2000 Egyesület legutóbbi programján/

Félkörben ültek ők, az előadók, velük szemben mi, a hallgatók. És csak néhány üres szék.

— *Kék Kereszt... Te hallottál róla?*

— *Egy szervezet. Azt írják, szenvedélybetegeknek.*

Szombathelyről jöttek, vezetőjük Panni néni. Hitoktató volt, ma már nyugdíjas. Hogy került a közösség élére? És kezdenek kibomlani az élettörténetek kusza szálai. Először Panni nénié.

Hosszú listája lehet akikért imádkozik. Mégis egy nap meglepődve látta, hogy egy alkoholista házaspár — akikért eddig minden erőfeszítés hiába — új életet kezd, hátat fordítva addigi szenvedélyüknek. És boldogok, mesélnek Dömösről, arról a házaspárról, akik új utat mutattak. És a megszabadulásukról...

Így hát Panni néni is elment, hogy megnézzé magának Dömöst. Mi történik abban a kis faluban? Sok, önmagáról mit sem sejtő félelmetes figura — elvonási tünetektől lihegve — lassan feltöltődik a hit erejével.

“Az a házaspár velük szemben! Jézusról beszéltek, komolyan féltettem őket.” — Talán Panni néni is félt, hiszen a “vendégek” úgy a harmadik nap táján kezdtek kijózanodni. Aztán a szeme előtt lejátszódott a csoda, és akkor tudta, mi az ő feladata Szombathelyen.

A Kék Kereszt közösségbe ma már sokan tartoznak. Közülük jöttek el néhányan. Mind alkoholisták voltak, még évekket ezelőtt. Aztán megpróbálták...

“Ha az alkoholista abbahagyja az ivást, óriási úr támad benne. Ezt az úrt töltjük be az Úr Jézussal.”

“Hétfőnként találkozunk, és szentmise után imádkozunk, beszélgetünk. Ha új tag jön, mindnyájan bemutatkozunk; és tanúságot teszünk az alkoholtól való megszabadulásunkról. Óriási erőt lehet meríteni belőle.”

“Először úgy éreztem: Micsoda vén-asszonyok kórusa! Énekelnek meg ajta-

toskodnak... De valaki mindig rám telefonált, hogy várnak hétfő este — én meg nem mertem nemet mondani.”

“Ma már nem kell telefonálni neki, és kiderült, hogy szép hangja van.”

“Zugivó voltam, a legrosszabb fajtából.”

“Volt úgy, hogy napokig nem mentem haza. Szegény gyerekek, szegény asszony! Ha százszor elhagyott volna, akkor is csak kezet csókolhatnék Neki.”

És a feleségek:

“Hányszor éreztem, hogy nem bírom tovább. Másnap elhagyom. Aztán jött a másnap, és én új erőt éreztem.”

“Sose voltunk ilyen boldogok, mint most. A gyerekek is visszakapták az apjukat.”

Közben folyik a könnye, törölgeti szemét a többi feleség, és mi is a zsebkendőnket keresgéljük.

A titok pedig:

“Mindig csak ezt az egy napot, csak a mait kérem az Úrtól. Ha visszaesnék, tudom belehalnék.”

Beszélnék és közben énekelnek néha. Az éneküknek ereje van, érzi mindenki. Mintha a néhány üres szék közül valamelyiken ott ülne Valaki. Velünk imádkozik és Lelke betölti az egész társaságot.

Add, Uram, hogy én is mindig csak ezt az egy napot kérjem. Csak mindig a mai napot tudjam Neked adni. Akkor sikerül, és nem uralkodik rajtam többé ez az egész, Istentől elfordult világ.

Mert “ha visszaesnék, tudom — belehalnék.”

— *Kék Kereszt ... Egerszegen is van?*

— *Keddenként, testvér. Török Zoltán református lelkész portáján keresd!*

Plébániai hírek:**Újmisék plébániatemplomunkban:**

- Szalai Attila 06.22-én 16⁰⁰ órakor
- Gógh Tibor /Slovákia/ 06.23-án 19⁰⁰ órakor
- Fromherz Attila 07.13-án 19⁰⁰ órakor

Plébániatemplomunk búcsúi ünnepi szentmiséje 07.27-én 19⁰⁰ órakor kezdődik.

- **A nyári egy hetes hittantáborok június 30-án kezdődnek Bázakerettyén, Káváson és Zalaváron.**
- **Az ifjúsági kórus tagjai 07.10-től táborozni mennek Meggyeskovácsiba.**
- **Az ifjúsági tábor 08.03-tól Pilis-Pálikuton lesz.**

A **Zalaegerszegi Miasszonyunk (Notre Dame) Nővérek Mindszenty Iskolájáért Alapítvány kuratóriuma** köszönetet mond a kedves híveknek a *pünkösdi hangversenyen való részvételükért és szíves adományaikért*, amelynek összege 45.000.- Ft. Ezt az összeget a kuratórium a Mindszenty József Általános Iskola rendelkezésére bocsátja *hangszerek beszerzése céljából*.

Egyúttal **köszönetet mondunk** a szép élményért **Tóth Györgynek**, templomunk kántor-karnagyának, a hangverseny szervezőjének, továbbá **Mátyás Istvánnak**, templomunk helyettes orgonistájának, **Újvári Zsuzsanna** szólóénekesnek, **Farkas Tamásnak**, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola fuvola szakos hallgatójának, valamint a **Plébániatemplom Mindszenty József Kamarakórusának**.

Öszinte szeretettel gratulálunk **Dr. Kovács Lajos Bánk** atyának a **Pro Urbe** kitüntetéshez!

További aktív közéleti tevékenységéhez sok erőt, jó egészséget és Isten áldását kérjük!

A Szerkesztőség

1997. május 22-én megtartotta ülését a **"ZALAEGERSEGI CIMBAL FRESKÓK MEGMENTÉSÉÉRT" Alapítvány Kuratóriu-**

ma. Alapítványi adományok befizethetők: a Kereskedelmi és Hitelbank:

10404900-49015830-00000000 számú számlájára. Feladóvevény a plébánián és a sekrestyében kapható.

Kérjük a Kedves Hívek megértő támogatását!

Könyvajánlat

Ablonczy	Adj találós mesét	350
Ágnes	<i>Mesék kicsi felnőtteknek, nagy gyerekeknek!</i>	
Antony De Mello	Számyalás	380
Teréz Anya	Útmutatók, gondolatok, imák az év minden napjára	380
breviáriuma		
Roger testvér	Taizé forrásai	270
Josemaria	Barázda	450
Escriva		
P. Temesi	Tanúságtétel liliummal, vérrel	250
József SJ		
Philip St. Romain	Isten és a szenvedés kérdése	82
Jean Marie	Értetek és mindenkiért	448
Lustiger		
Dr. Alfred Lechler	Tedd idegeidet Isten kezébe	120
Sík Sándor	Himnuszok könyve	1320
Örsy László	Boldogok a keresők	365
Mindszenty	Esztergom a primások városa	480
József		
Kelety Géza	Szeretetből élni	760
O.Cist.		
Paskai László	A Lélek erejében	1600
bíboros		

A könyvek megvásárolhatóak: **Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.**

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő: Mohos István
Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula
Szerkesztőség és a kiadó címe:
Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.
Pf.: 91. 8901 Tel.: 92/312-157
Tipográfia: Frimmel Gyula
Szedés: Horváth Á. — Galambos C.
Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.
Vezető: Györfly Zoltán